

det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) talt om, at Folketinget i Virkeligheden stod frit i denne Sag, og at der ikke var noget om, at vi vare forpligtede til at pensionere Civillistens Funktionærer efter Pensionsloven. Der er til Støtte herfor citeret en Udtalelse af Tscherning, som begge de ærede Medlemmer benyttede. Men naar man skal se paa, hvad der er sket, nytter det ikke at nævne en Udtalelse af Tscherning i 1863, man skal se paa dette Tings Gerninger, og dette Tings Gerninger ere, at det har erkendt Hoffunktionærerne berettigede til Pension, ikke blot efter Tronskiftet i 1863 og efter det sidste Tronskifte, men ogsaa ved 3 Pensionslove, der ligge derimellem, nemlig Pensionsloven efter Enkedronning Caroline Amalie, Pensionsloven efter Arveprinsesse Caroline og en Pensionslov efter Hertuginde Vilhelmine. Ved alle disse 3 Love har man pensioneret de vedkommende Funktionærer og ikke efter eget Forgødtbefindende, men idet man nøjagtigt og for alles Vedkommende, der erkendtes pensionsberettigede, har fulgt Reglerne i Loven af 24. Februar 1858. Der foreligger altsaa følgende, at for det første har Loven af 24. Februar 1858 bestemt, at det i saadanne Tilfælde ved Lov skal afgøres, hvilke Pensioner der skal gives, og derefter har dette Ting i alle Tilfælde, der siden have foreligget, udtrykkeligt pensioneret alle vedkommende, som bleve erkendte pensionsberettigede, efter Reglerne i denne Lov. Og jeg bemærker udtrykkeligt, at det Folketing, som har vedtaget disse Love, har i alt Fald under Behandlingen af de 4 sidste af dem været fyldt med et Flertal af Venstre.

Under disse Omstændigheder tror jeg, det maa erkendes fra alle Sider, at der her foreligger en saadan Række Præcedenser, er skabt en saadan Praksis, at de Embedsmænd og Funktionærer, som ere Tjenestemænd under Civillisten, naturligt leve sig ind i den Forestilling, at som det er gaaet deres Forgængere, vil det gaa dem. Den Dag, et Regeringsskifte foregaar, ville vi befinde os overfor den Kendsgerning, at en Række Tjenestemænd staar med en sikker Forventning om at faa samme Pension, som er ydet i alle foregaaende Tilfælde, og saa vil jeg nok se, om Folketinget den Dag siger: Vi staa frit, og de skulle intet have. Jeg tror derfor, at hvis vi ikke træffe en anden Ordning, saaledes at alle vedkommende forstaa, at det gamle er forbi, vil det komme til at gaa, som det hidtil er gaaet.

Jeg har i øvrigt ikke meget at bemærke til Talerne. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gjorde opmærksom paa, at for Øjeblikket udrede vi 92,000 Kr. i Pensioner til Hoffunktionærer, og dertil vilde nu komme disse 25,000 Kr. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at de 92,000 Kr. ifølge Naturens Orden ere svindende og efterhaanden ville forsvinde, saa at vi ikke kunne blive ved at regne med dem som varende Udgift. Derimod maa vi naturligvis regne med 25,000 Kr. som en varende Udgift.

Til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) har jeg ikke meget at sige, thi det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), der havde Ordet efter ham, sagde det, som forekommer mig at være det afgørende Svar til dette ærede Medlem. Det ærede Medlems Hovedindvending var den, at der her ikke forelaa nogen definitiv Løsning af Spørgsmaalet, idet det kunde vise sig, at naar de 25,000 Kr. vare udbetalte, var der dog ikke tilstrækkeligt til deraf at pensionere de paagældende Tjenestemænd. Men der staar udtrykkeligt i § 1, at Pensionering herefter bliver Statsekassen uvedkommende, og at de paagældende Pensioner fremtidig udredes af den ny Civilliste. En mere afgørende Løsning af dette Spørgsmaal kan der dog vanskeligt gives end den, at Staten herefter intet har med Pensionering og Understøttelse at gøre ud over det aarlige Tilskud af 25,000 Kr., og at den ny Civilliste, hvis dette aarlige Tilskud fra Statskassen ikke kan slaa til, selv maa betale Resten. Naar det ærede Medlem mente, at jeg skulde have medtaget Spørgsmaalet om almindelige Regler for Appanager og ligeledes Spørgsmaalet om Prinsesseudstyr, skal jeg dertil for det første bemærke, at derom findes ingen Aftale mellem Finansudvalgets Flertal og mig. Dernæst tror jeg, at der derved vilde være fremkommet et Lovforslag, som maaske vilde have skabt endnu større Vanskeligheder end det, der her er Tale om. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag til velvillig Overvejelse.

Jeg takker det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), fordi de have sluttet sig til Lovforslaget og erkendt, at det er i Overensstemmelse med den Aftale, der er truffen. Jeg skal bede det eventuelle Udvalg at overveje, om dette altsaa er en tilfredsstillende Løsning af den stillede Opgave.